

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zou- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijk 5.50.

ZATURDAG 9 JUNIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIËN:

Van één tot zes regels. f 1.00.
Voor elken regel meer. 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
recht daaronder begrepen.

Volgens de *Glaneur du Haut-Rhin* is de gemiddelde prijs van het brood sedert 1740 tot op onze dagen bijna verdrievoudigd, en die van het vleesch vervierdoudigd; terwijl daarentegen de nijverheids-voortbrengsten in prijs zijn verminderd, zoo als de lakens en koffen met twee derden, de zijden en katoenen weefsels met drie vierden.

Op grond van de inlichtingen, die wij, ten aanzien van ons Vaderland verkregen en waarop wij volkomen kunnen maken, was de prijs van het tarwe- en gebrood voor een Ned. pond, als volgt, met inbegrip van den rijks- en gemeente-accijns:

Januarij 1831:	tarwe	29 cts.	rogge	11 cts.
" 1840:	"	33 "	"	12 "
" 1850:	"	28 "	"	10 "
" 1855:	"	37 "	"	16 "

Wij het arbeidsloon van een gewoon fabriek-arbeider f 10 tot f 12, sedert 1829 is gedaald op f 4, en f 8.

Klaarblijkelijk is dus hier te lande het werkloon merkbaar verminderd en de prijs van het voornaamste voedingsmiddel in eene niet geringe mate vermeerderd.

Wat ligt voor de hand, dat verarming daarvan het noodwendig gevolg moet zijn, en de ervaring leert het, dat het geweest is.

Komt de schuld daarvan nu ten laste van den fabrikant, die het werkloon niet in verhouding tot de behoefte van den arbeider heeft vermeerderd?

Of eischte niet veel eer de concurrentie, dat de werkloonen, ten gevolge der invoering van het gebruik der stoomwerktuigen verminderen?

Of was niet nog meer de overvloed van handen de oorzaak dier vermindering?

In zulk een toestand moet men alle middelen bij de hand nemen, welke leiden kunnen tot vermindering van den prijs der levensmiddelen, door ontheffing van wat dien prijs bezwaart.

De Nederlander zegt.

Niet een uitvoerig verloop over belastingstelsel, financiële en politieke toestand, maar het *meedogenloos* afrukken van den sluis, is het eenig middel waardoor wellicht nog in den parlementairen strijd, over eene rigting door de voorbeelden van het Ministerie krachtig de zege kan worden behaald.

Of het eenig middel? Het genie der anti-revolutionnaire partij is uitgesproken.

In April 1853 sprak men nog van een Ministerie van Staat, maar nu?

Op zijn plaats, dat men nu tegenover het Regerings-voortbrengsel zou krijgen een anti-revolutionair of christelijk-politiek verloop over belastingstelsel, financiële toestand, dreigt men, helaas! met het *meedogenloos* tusselijk en schrikverwekkend adjectief *barbaarsch idee* van den sluis, die bedekt de werkdagen, wat?

Of het geheim? Doch neem! wat iedereen weet, dat de Regering geene te in het spoor eener rigting, waarvan zij vroeger door eene *onoverkomelijke kloof* gescheiden was.

O neem! het is niet twijfelachtig of er sprake mag zijn van eene overwinning, te behalen, nu er reeds de te plukken zijn, die de *Nederlander* ons zelf aanbiedt.

Maar evenmin als het der Regering in 1853 scheen te vadersen, dat zij liep aan den leiband der anti-revolutionnaire, (hoewel het niet lang duurde) verhoopen wij ons, dat zij in het constitutionele spoor is gesprongen.

Alleen de artikelen van de *Nederlander* zouden onzen hoogmoed kunnen prikkelen.

Het afrukken van een sluis, dat zou de anti-revolutionnaire partij nog kunnen; maar gelukkig, dat die rigting geen reden heeft om te vreezen in hare naaktheid te voorschijn te treden; maar wat zal er wel van die partij overblijven, als haar de versierselen ontvallen, die zij van andere staatkundige partijen ontleende? 't Beeld, van stofelijke en zedelijke onmagt!

"Geheele afschaffing van het gemaal is ondenkbaar."
"In alle tijden is het bedenkelijk eenen grooten greep te doen in het belastingstelsel."
"Zal men in de tegenwoordige omstandigheden zich van de voorhanden zijnde middelen geheel ontdoen? (eene geheele afschaffing van het gemaal voorstellen?)"
"Zal men de hand leenen tot een stouten greep (later eens bres schieten) in ons belastingstelsel?"

Zoo spreekt men, zoo redeneert men. Maar hoe dan, toen vroeger de accijns op het gemaal werd afgeschaft?

Is ons tegenwoordig belastingstelsel zoo teër, dat het met een *kruidje roer mij niet* moet worden gelijk gesteld?

Geene afschaffing van één enkelen accijns; Geene verhooging ook van slechts zes opcenten; Wat zou het zijn, zoo, waaraan nu wel niet te denken valt, maar wat toch, zoo de inkomsten even ruim blijven, de onbepaalde zucht tot verhooging der uitgaven zou kunnen veroorzaken, zoo vermeerdering van lasten eens noodzakelijk wjerd?

Wat beduidt dan art. 119 der Grondwet, volgens hetwelk jaarlijks de middelen tot bestrijding der uitgaven moeten worden aangewezen, zoo men het bestaande belastingstelsel of het aanwezige zamenstel van belastingen niet anders kan aanmerken dan als een gebouw, dat de hand des tijds verduren kan en geschikt blijft voor alle tijden en alle omstandigheden, al is men ook algemeen van zijne ondoelmatigheid overtuigd?

Zoo overdrijft men gewoonlijk de zaken uit partij-zucht en, wat te veel bewijst, bewijst niets.

Opmerkelijk is de volgende redenering, die in theorie zoowel als in practijk onverdedigbaar is.

"Afschaffing van den accijns op het gemaal, op de rogge of op de brandstoffen is even bekrompen en even krachteloos."
"Die verlichtingen zijn bijkans gelijk te stellen met aalmoezen, zij zullen, evenmin als deze geen welstand aan de arbeidende klasse verzekeren."
"Van waar is dit beter te verwachten? Van eene toenemende beweging in handel en industrie, zoodat arbeid meer gevraagd en ruimer beloond worden."
"Heft dan, 't woodra en sooveel gij kunt, die belastingen op, die aan de vrije concurrentie in den weg staan."

Zoo redeneert de heer J. B. in de *Nieuwsbode*. Wat maakt de concurrentie, naar ons inzien, in de eerste plaats mogelijk?

Goed en goedkoop. Alzoo is het hoofdvereischte, dat aanschaffing van grondstof, bewerking van die grondstof, zoo min kostbaar mogelijk zijn.

Dan eerst zijn handel en industrie tot eene doeltreffende concurrentie in staat.

Wij spreken niet over de aanschaffing van grondstof; maar over de bewerking.

Daartoe behooren de brandstoffen tot vorming van den stoom.

Daaronder rekenen wij het arbeidsloon.

Dat loon behoort geëvenredigd te zijn, aan de behoeften van den werkman.

Naar mate die behoeften tot duurder spijs moeten aangeschaft worden, behoort het loon voor den arbeider te rijzen, en daardoor ook de prijs van het fabrikaat. Het is evenwel de concurrentie, die bovenal den prijs van het dagloon bepaalt.

Zoo staat de concurrentie in een onmiddellijk

verband tot den prijs der eerste levensbehoefte.

Zoo is het ook met den prijs van de brandstoffen, welke de grondstof verzwaart.

Zoo is het waar, dat accijns wetten den prijs der eerste levensbehoefte en der grondstoffen verzwarende, de middelen om te concurreren belemmeren.

Als wij dus doen moeten, wat ten slotte wordt aangeraden, dan moeten wij alle belastingen opheffen, welke de vrije concurrentie belemmeren.

Zoolang dit niet kan, behoort de fabrikant zich eene tijdelijke schade te getroosten, door eene tijdelijke verhooging der arbeidsloonen, waarin hij niet kan worden te gemoet gekomen door verhooging van den prijs van het fabrikaat. Doet hij het niet: de arbeider zal te meer in ellende verkeeren, naar mate de belastingen op de eerste levensbehoefte drukkender zijn.

De *Nederlander* heeft zich eenigen tijd geleden vrolijk gemaakt over het blijk van onbedrevenheid in de Bijbelsche Geschiedenis van een Protestantsch blad, dat de *Goede Vrijdag* hield voor den gedenktag van Jezus Geboorte.

Nu kon dat blad zich wederkeerig vrolijk maken, daar de *Nederlander* zegt, brieven te plaatsen van Koning Willem I, zijne Gemalin en Zuster, terwijl in den tweede dier brieven gesproken wordt van het *Andenken meines vereuwigten Gemahls*, geschreven 13 Mai 1806, en dus die *vereuwigten Gemahl* nog den 16 Mai 1806 ook een brief aan Pastor Petri schreef.

Bedriegen wij ons niet, dan was deze *Wilhelmine* de moeder van Willem I, de gemalin van Willem V.

Als eene proeve van de onpartijdigheid in de beoordeeling en van onbevagenheid en eerlijkheid in de interpretatie van de *Gemeentewet*, troffen wij in de *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* de volgende redenering van den heer J. B. aan:

"Er is in de gansche Gemeentewet niets, dat meer *billijke* *berisping* verdient, dan juist de bepalingen en voorschriften omtrent plaatselijke belastingen. Een der hoofden van het vorig Kabinet heeft er zich, niet lang geleden, op beroemd, dat dit vorig bestuur *diepe sporen* had achter gelaten. De redenaar, die zelden gelukkig is in het kiezen zijner beelden, drukte zich toen, misschien, tegen zijne bedoeling, al zeer gelukkig uit. "Ja wel diepe sporen, zulke namelijk, waardoor een *veer goed en bruikbaar pad in den grond bedorven wordt*, sporen, die men niet dan met veel moeite zal kunnen slechten, ten einde den weg weer bruikbaar te maken. Wij bedoelen daarmede, na althans, enkel die *noodlottige* bepalingen voor plaatselijke belastingen.

"De hoofdelijke omslag, de bedoeling om ieders inkomen te treffen, is een van die menigvuldige rampzalige sporen, die ons in die wetgeving achter gelaten zijn. Diezelfde gedachte stond bij den wetgever zóo zeer op den voorgrond, dat zij hem zelfs tot *onzin* verleid heeft. Wat beteekent het, wanneer in art. 232 gesproken wordt van het raadsbesluit, dat "de voorwerpen, door de belasting te treffen, haar bedrag en hare "grondslagen" vermeldt? Wanneer het voorwerp is aangewezen komen er geene *grondslagen* van belasting te pas; maar men "droomde toen reeds van het belasting van een voorwerp, dat men nooit kan aanwijzen of kennen, maar dat men evenwel wenschen zou te treffen, waartoe men allerlei conjecturale berekeningen noodig kan hebben, en voor zulk eene berekening kunnen dan grondslagen vermeld worden.

Wij meenen, dat de geschiedenis der finantiën van de meeste gemeenten, gedurende de laatste jaren, en de financiële toestand van menige aanzienlijke gemeente ons het regt geven, om de vergelijking van het vroegere plaatselijk belastingstelsel, zoo het al een stelsel kon genoemd worden, met een *veer goed en bruikbaar pad* zeer onjuist en daarom ongelukkig te noemen. Waar de heffing van plaatselijke accijnsen tot eene schrikbarende hoogte klom en op de heffing van 's Rijk accijnsen een nadeeligen invloed uitoefende; waar, gelijk in de meeste plattelands-gemeenten, een hoofdelijken omslag op willekeurige grondslagen berustte.

zal het betreden pad wel diepe sporen bezitten, die krachtige middelen vereischten, om een effen pad te krijgen. Ontbreekt hier den Hoogleeraar ten eenenmale aan eene grondige kennis van den waren toestand van de oorzaken, die daartoe hebben geleid.

Maar belagchelijk is de interpretatie van art. 232 der Gemeentewet. Zoo de Hoogleeraar kennis droeg van het officieel model, waarnaar vroeger de tarieven tot invoering of wijziging van plaatselijke belastingen moesten zijn ingerigt, hij zou den gemeentewetgever niet van onzinnigheid beschuldigen. Wat meer is, art. 232 geeft een voorschift, dat niet slechts de heffing van indirecte, maar ook van directe belastingen bedoelt; en nu slaat de vermelding van voorwerpen op de accijns en van grondslagen op de directe belastingen; terwijl die van het bedrag op beiden betrekking heeft. Men moest zich niet wagen aan de interpretatie van wetten, als men zoo klaarblijkelijk toont daartoe onbevoegd te zijn, al meent men, dat het meesterschap in het Romeinsche regt wel eenige bevoegdheid daartoe geeft. Men brengt daardoor te meer de geleerdheid in minachting, als men zoo bij herhaling den bal mislaat en regtmatig verdient terecht gewezen te worden.

Wat moet de Leijdsche studentenjeugd wel zeggen, als een harer hoogleeraren van dag tot dag de overvloedigste bewijzen geeft van verwatenheid, om, door schrijfsjente geplaatst over hetgeen tot zijn vak niet behoort, apodictisch een gevoelen uit te spreken, waarover ieder lacht?

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De Fransche *Moniteur* heeft gister de rapporten van den generaal Pelissier en van den vice-admiraal Bruat medegedeeld omtrent de gebeurtenissen van 22 en 23 Mei en aangaande de expeditie van Kertch. Deze verslagen bevestigen de reeds ontvangen mededeelingen en ofschoon beide de dagteekening van 26 Mei voerden, bepalen zij zich, het eerste bij de algeheele bemeestering der Russische posities in de nabijheid van het Quarantaine-fort en het tweede bij het nemen van Jeni-Kalé.

De generaal Pelissier zegt in dit verslag nog niets omtrent de operatie tegen Tchernaja ondernomen, welke volgens particuliere correspondenten sedert den ochtend van den 29 onder de bevelen van generaal Canrobert is aangevangen. De vice-admiraal Bruat kon in het zijne nog niets vermelden omtrent het bombardement van Genitschek in de zee van Azoff.

Wij moeten dus de officiële verslagen afwachten omtrent de operaties, welke wij slechts uit telegrafische dépêches en particuliere brieven kennen.

Wat de gevechten van 22—23 en 23—24 Mei bij Sebastopol, zoowel als het nemen van Kertch en Jeni-Kalé betreft, heeft men behalve de officiële rapporten bijzonderheden in overvloed. Wij laten het onzen lezers over, onder de lezing de kleine tegenstrijdigheden, welke tusschen de verschillende verslagen mogten kunnen bestaan, zoowel als de vergissingen, welke in de eerste berichten, door den telegraaf medegedeeld, welligt, ingeslopen zijn te rectificeren.

Eergister was ter beurze weder het gerucht verspreid van eene overwinning door de geallieerden bij Tchernaja behaald; maar tot dusverre is dit gerucht in geenen deele bevestigd en is het te vreezen, dat men gedurende eenige dagen ontstoken zal zijn van naauwkeurige tijdingen omtrent hetgeen in de Krim voorvalt, daar de *Moniteur* eergister heeft medegedeeld, dat de telegrafische gemeenschap tusschen Varna en Balaklava is afgebroken.

Men spreekt thans van eene gecombineerde operatie van het Ottomaansche leger van Battoun en de geallieerden vloten om een inval in Anapa te doen, waar de Russen hjeangetrokken zijn, naar Soudjouk-Kala en de forten aan den kant van Circassie, vernield te hebben maar dit alles is slechts een los gerucht.

Uit Petersburg wordt onder dagteekening van 2 Junij gemeld:

Uit Kromaja Gorka wordt gemeld, dat de vijandelijke stoomschepen opstookten en ankers ligten.

Uit Kroonstad mekt de telegraaf, dat 2 fregatten en 2 stoomschepen de vijandelijke vloot duidelijk in het gezigt zijn.

Zietdaar het nieuws betreffende de militaire operaties. Uit dezelfde stad wordt, dd. 6 Junij, gemeld: Een alhier van Vorst Gortschakoff ontvangen telegrafisch bericht luidt als volgt: Tot den 3 Junij is er niets belangrijks voor Sebastopol noch elders in de Krim voorgevallen. Den 30 Mei heeft het vijandelijke eskader zich van Genitschek verwijderd; men hoopte daar een deel van de voorraad, welke in brand was geraakt, te redden. Dienzelfden dag waren vijandelijke stoombooten voor eene der havens nabij Arabat verschenen en hadden een handelsbodem en eenige kleine schepen verbrand. Het detachement van den generaal Wrangel heeft zijne stelling nabij Argaintscha niet verlaten. De vijand heeft geene beweging in het binnenste van het schiereiland Kertch gedaan.

Het Fransch officieel dagblad heeft eergister op zijne beurt de sluiting der Conferentien te Weenen medegedeeld.

Naar men wil, zou graaf Buol in de sluitings-zitting nieuwe voorstellen aangeboden hebben, ten aanzien waarvan de Russische plenipotentiarissen zouden verzocht hebben nadere instructien van hunne regeringen te mogen afwachten, hetgeen door de vertegenwoordigers der overige mogendheden zou geweigerd zijn, en wel op grond, dat het hun voorkwam, dat de heeren Titoff en Gortschakoff de noodige volmagten bezaten om zich te dezer zake te verklaren, en

dat hun verzoek geen ander doel had dan om de definitieve sluiting der conferentien te vertragen. Aan het voorstel van Oostenrijk werd geen gevolg gegeven, terwijl de conferentien gesloten verklaard werden.

Volgens eene andere lezing zou de heer Buol, na de sluiting der zitting eene nieuwe vredelievende combinatie hebben aangeboden, welke Prins Gortschakoff aannemelijk verklaarde, maar door de plenipotentiarissen der Westersche mogendheden zou zijn van de hand gewezen.

Te Konstantinopel is sedert eenigen tijd sprake van belangrijke wijzigingen in het kabinet.

Te Smyrna heeft zich den 30 Mei eene hevige aardbeving doen gevoelen.

Brieven uit Trebizonde van 22 maken melding van den overtocht van een Russische ambassade, welke zich naar Perzie begeeft, aan het hoofd hebbende den heer Brussloff. De Fransche zaakgelastigde de heer Bourrée was te Schiras ziek geworden.

Groote massa's koopwaren worden in Perzie binnengevoerd. Rusland brengt eene belangrijke magt tegen Eriwan en Alexandronopol op de been.

Te Athene duurde de ministeriële crisis steeds voort.

In eene telegrafische dépêche uit Madrid, dd. 6 Junij, wordt gemeld:

Espartero heeft heden aan de Koningin het ontslag aangeboden van de ministers, van finantien, Madoz; openbare werken, Lujan; buitenlandsche zaken, Luzurriaga; justitie, Aquirze, en binnenlandsche zaken, Santa-Cruz. Tot hunne opvolgers zijn voorgesteld de heeren Juan Bruil, Martinez Zabala, Fuente, Anders en Ilhelvez.

De Cortes hebben den twaalfden grondslag der constitutie aangenomen; waarbij de Souverein gemagtigd wordt, om de parlements-zittingen te openen en te sluiten.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN VRIJDAG, 8 JUNIJ.

De beraadslagingen over het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal worden voortgezet.

De heer DE BRAUW acht het thans pligt, zijn gevoelen te doen kennen, hetzij men voor of tegen de voordragt gestemd zij. Men kan naar zijn oordeel, het voorstel uit drieërlei oogpunten beschouwen: 1o. de afschaffing op zich zelve van den accijns; 2o. uit een finantiël en 3o. uit een politiek oogpunt. Wat het eerste punt aangaat, is Spr. een voorstander van vermindering van lasten, als de finantien dit gedoogen.

Hij is dus uit dien hoofde niet tegen de voordragt, maar, vraagt hij, is de belasting op het gemaal de eerste, welke moet worden aangegrepen? Het is hem onverschillig welk voorwerp men daartoe kieze, mits dit het meeste voordeel aan de natie oplevere. Hij erkent het voordeel, dat er in gelegen is, dat f 5,000,000, welke anders aan belasting betaald werden, bij eene afschaffing onder de bevolking zullen blijven, en dan ook op velerlei wijze productief zullen worden omgezet.

Doch, vraagt hij, is het waar, dat de prijs van het brood zal verminderen? Hij gelooft dit niet en meent, dat het betoog van den heer Foreest daaromtrent niet genoegzaam is wederlegd. Hij is het wel eens met den heer van Zuijlen, dat de dagloonen geregeld worden door de vraag en het aanbod, maar nog blijft van het argument van den heer Foreest over, dat hoe meer vraag er naar graan is, hoe duurder het brood zal worden; omdat er meer vraag naar graan zal zijn. Hij meent als slotsom, dat de producent en niet de consument het voordeel van de afschaffing van den accijns zal trekken.

Men voert als argument voor de afschaffing aan, den druk der mindere klasse. Spr. betwist dit als algemeen verschijnsel. Er is thans veel minder druk dan jaren geleden, hetgeen hij afleidt uit de doorgaande vermeerdering in de opbrengst der accijnsen. Zoo ook leidt hij dit af uit de beduidende vermeerdering der hypotheekregten; dit vboral bewijst groote toeneming van welvaart.

Wat het tweede punt aangaat, de finantiële quaestie, daarin ligt sprekers hoofdbezwaar. Hij acht het ontwerp uit dat oogpunt onvoorzigtig. Men moet voor de toekomst niet afgaan op onderstellingen of vertrouwen, maar op zekerheid. Hij brengt dit ook vooral in verband met het herstel onzer vervallen Marine en de uitgaven, daaraan verknocht. De geheele redenering der regering en van de voorstanders der wet is: och, stel u gemast, het zal wel gaan. Daar komt hij, dat men een wissel trekt op de koloniale geldmiddelen, een bewijs te meer, dat hier te lande het evenwigt niet bestaat. De finantiële quaestie is voor Spr. de hoofdreden, waarom hij tegen het ontwerp moet stemmen.

Hij wil de afschaffing voor zooveel als er dan rente bespaard wordt, maar wil geene onzekere equivalenten boven dat bedrag. In het ontwerp ligt nog de onregtvaardigheid, dat de opeenten verzwaaard worden, zonder herziening van hun stelsel zelf. Spr. vrees, dat op het gemaal andere accijnsen ter afschaffing zullen volgen, en zoo gaan wij dan van het stelsel der indirecte tot dat der directe belastingen over; dit is het geheele stelsel. Het heeft hem ook zeer getroffen, dat de eenige man, die in ons finantiewezen doorkneet is, die alles kent, de heer v. Bosse, zich tegen het ontwerp verklaard heeft. De heer Rochussen, voormalig Minister van Finantien was er ook tegen, en misschien komt er nog een derde oud Minister van Finantien bij. So. het politiek oogpunt. Daarover zal Spr. slechts een

woord zeggen. Als de Regering tot betere overtuiging is gekomen, dan vindt hij het eerlijk, dat zij de voordragt doet: het tegendeel zou oneerlijk zijn. Spr. vraagt niet naar bedoelingen of geheime inzichten, maar hij gelooft in eene eerlijke overtuiging der regering.

Het heeft hem getroffen hetgeen de heer van Zuijlen gezegd heeft, dat hij ministeriël was tot wederopzeggens toe. Daaruit zou volgen, dat men ministeriël zou kunnen zijn niet tot wederopzeggens toe, en dus ministeriël *quand même* of opposant *quand même*, en dit kan Spr. niet deelen. Men moet zich noch aan de eene, noch aan de andere zijde binden, maar naar overtuiging ondersteunen of bestrijden.

De heer WINTGENS geeft te kennen, dat zijne gronden tot bestrijding van het ontwerp de volgende zijn: 1o. gelooft hij niet, dat de finantiële toestand vooralsnog een zoo diep ingrijpenden maatregel veroorlooft; 2o. dat aan den maatregel voorwaarden verbonden zijn, welke daaraan al zijne waarde ontnemen. Hij zal niet in politieke beschouwingen omtrent het buitenland treden, maar alleen zeggen, dat de vergelijking met het kanonschot in de Middellandsche Zee van vroeger een miskenning is van den tegenwoordigen toestand van Europa. Spr. zal ook niet uitweiden over de inwendigen toestand; hij zal alleen zeggen, dat de Regering weinig voldoening zal erlangen.

Immers, men heeft het gisteren reeds gehoord, dat de Regering wordt afgeschilderd als eene boetvaardige zondresse. Spr. laat daar of dit edelmoedig is. Hij verheft zich ook te behooren tot de minderheid, tot welke behooren drie finantiële notabiliteiten, waaronder een waar hij het meeste vertrouwen heeft, en die zelf lid der oppositie is. Neen, het voorstel gaat nu te ver; men moet daarmede nog minstens twee of drie jaren hebben gewacht. Men moet het individueel belang niet stellen boven het collectief belang.

Men speculeert op het egoïsme en beknipt het collectief vermogen. Men ziet over het hoofd, dat daar waar de meeste belastingen geheven worden, de meeste welvaart beschaving is. Men doet de algemeene uitgaven niet krimpen; men moet geene belastingen afschaffen voor aan de algemeene nationale behoeftes is voldaan. Spr. wil maar alleen op ons diep vervallen zeezeven; hij wijst de leedgevoel op de zinsnede in het voorloopig verslag nopen de begrooting van marine voorkomende; men zegt daar tegen de groote uitbreiding te zijn, dat wij geene begerlijke bondgenooten moeten worden. Spr. is van oordeel dat dit strekt om ons klein en nietig te maken; dat is beneden onze eer en de waardigheid van Nederland.

Hij betuigt daarover zijne verontwaardiging. Wij hebben een cervollen naam evenzeer te handhaven als onze finantiële reputatie. Men wijst ook in gemeld verslag op de van buiten als wij in gevaar verkeerden. Maar hoe dan er geen hulp komt opdagen. Men zegge niet, wij kunnen ons niet staande houden, immers Denemarken heeft voor eenige jaren tegenover geheel Duitschland gedaan. recuseert zijn aandeel in het aangevoerde voor zoo ver als lid der Kamer uit zoodanig verslag zou kunnen worden opgemaakt.

De VOORZITTER merkt op, dat het aangevoerde door vorigen Spr. in verband kan worden gebracht met de tegenwoordige voordragt, maar hij acht het toch heter daarover worde uitgeweid bij de behandeling over de begroting van Marine.

De heer WINTGENS zegt van dit onderwerp te zullen afstappen, maar hij meent toch nog te moeten wijzen op andere finantiële behoeften, welke te vervullen zijn, als de emancipatie der slaven, verhooging der tractementen voor de ambtenaren; kosten voor eene nieuwe regeling van het onderwijs. Hij komt thans tot het tweede punt de voorwaarde aan den maatregel verbonden. De keering van de medaille, namelijk de verhooging der openbare daardoor zal alles op den middenstand sterker komen. Men heeft gesproken van de kiezers, maar men vergete niet dat in Mei 1856 tegelijk met de kiesbiljetten ook de slagbiljetten aan de huizen der ingezetenen zullen worden rondgebracht. Spr. eindigt met uit de geschiedenis aan te wijzen hoe men vroeger ook (in 1750) pogingen aanwendde en het er op toeliede om de Reg. omver te werpen, het belastingstelsel ten onderste boven te keeren, maar echter tot niets heeft geleid dan tot gelijken druk en andere vormen.

De heer ELOUT VAN SOETERWOUDE was niet voornemens het woord te voeren. Immers anderen hebben reeds bezwaren kenbaar gemaakt en is het dus niet noodig herhalingen te treden, maar hij heeft het woord omtrenten gevolge van eenige uitdrukkingen door den heer van Buitenl. Zaken omtrent de anti-revolutionnaire bebezigd. De Minister, van die partij sprekende, »Zij zijn ons niet ongenegen, maar of zij verhangen sterk zijn mag ik betwijfelen.» Dit noopt spr. tot uitspraak van het standpunt dezer partij.

Ons standpunt tegenover deze Regering was steeds sympathie met symplatie. Het zal van de Regering hangen, of die sympathie bewaard zal blijven, of dat zij zal bepalen tot bloote neutraliteit, of wel, dat die van haar zal gekant zijn. Als het ministerie het Christen karakter eerbiedigt en ter harte neemt wat ons land de kracht der vaderen bloeiend heeft gemaakt, dan zal onze sympathie aan de Regering verzekerd.

Daarop geeft spr. eene opsomming van hetgeen de revolutionnaire partij goed en afkeurt; wat zij wenst wat zij niet wenscht, welke beginselen hij het Ministerie wil zien aankleven en welke niet en hij meent dat natuurlijk de mate van sympathie of tegenstand van het ministerie van haar te wachten of te dubbel

Omtrent de houding van het Ministerie ten aanzien van het tegenwoordig ontwerp vindt Spr. gebrek aan overtuiging, gebrek aan stelsel.

Wat den maatregel zelve betreft geloof hij, dat aan den invloed van het belastingstelsel op de maatschappij slechts eene ondergeschikte plaats toekomt; hij ziet in dien omkeering van het belastingstelsel de theorie der revolutie ook op het staathuishoudkundig gebied, ofschoon niet ontkenende dat er iets kan, iets moet gedaan worden. Maar dat, zegt spr., moet bepaald zijn, moet in verband staan met de toekomst en niets berusten op waarschijnlijkheden met miskenning van de toekomst. In zooverre komen zijne bezwaren van finantielen aard met die der overige bestrijders in voordragt overeen, maar hij wil toch nog zijn oordeel opschorten tot dat hij den Minister van Finantien zal geoordeeld hebben. Hij vreest echter den moed niet te zullen hebben om de voordragt aan te nemen.

De heer HOEKWATER is tegen het ontwerp niet, om politieke beweegredenen, maar om het financieel bezwaar, en omdat de maatregel ook geen doel zal treffen. Deze accijns wordt even als andere accijnsen onmerkbaar gedragen. Als er van afschaffing sprake is, dan verdient volgens Spr. de accijns op de azijn en het zout de voorkeur, doch nu is z. i. voor geenerlei onthessing het oogenblik gekomen, zoolang er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn, en zoolang wij van de koloniale baten afhankelijk zijn, en zoolang het herstel der marine eene meer dringende behoefte. Hij misschien zijn voor de afschaffing van het tonnegeld, maar hij is tegen de verhooging van den suiker-accijns. Boven alles staat bij hem de strekking van het ontwerp al eene eerste schrede op den weg eener inkomstenbelasting. Daartegen zal hij zich altoos verzetten; onverschillig of hij daardoor impopulair wordt of niet, en nimmer zal de zucht tot populariteit hem tegen zijne overtuiging doen stemmen.

De heer VAN RAPPART is zeer sterk tegen het ontwerp getemd en betuigt zijne ontevredenheid over den stouten zin dezer Regering. Gedurende de twee laatste jaren heeft hij het Ministerie ondersteund, doch deze voorstellen zullen hem een hevigen bestrijder vinden onverschillig of zij komen van de Regering of van de zijde der oppositie. Spreker treedt in eene beschouwing van de stellingen en beginselen dezer Regering ten aanzien van de finantien en de kolonien, en hetgeen zij thans daaromtrent zegt en doet.

Hij heeft nimmer populariteit gezocht en zal dit op het einde zijner staatkundige loopbaan evenmin doen. Het gevolg van het tegenwoordige voorstel is, dat een derde onzer accijnsen uit de belastingen vervalt, terwijl andere meer drukkende daarvoor in de plaats worden gesteld. Hiertoe zal spreker nooit medewerken. Hij waarschuwt tegen de overdrijving omtrent de gevolgen, welke men van den maatregel schetst: deze zal alleen een gedeelte der bevolking van het platte land bevoordeelen.

Men zegt, er heerscht ontevredenheid bij het volk, de afschaffing zal goede afleiding geven. Spr. heeft van dit verschijnsel in zijn kring niets gemerkt. Hij treedt nu in eene finantiële uiteenzetting van het voorstel en komt tot dezelfde slotsom als de overige bestrijders, dat de schatkist deze opoffering niet kan missen; dat er een deficit zal ontstaan, hetwelk door de equivalenten niet kan worden gedekt: alles behalve zijne bezwaren tegen die equivalenten zelve, welke buitendien voor een groot deel onzeker en nog niet tot wet verheven zijn.

Vooral kort hij af de anticipatie op de Oost-Indische geldmiddelen. Na breedvoerige uiteenzetting, gestaafd door berekeningen en cijfers der verschillende finantiële punten, vraagt spreker welke de slotsom van al die berekeningen is. Dit, dat de dienst van 1856 sluiten zal met een halig slot van f 16,000, hetgeen z. i. niet eens het geval zal zijn.

Veeleer zal, volgens zijne berekening, die dienst met een te kort van f 136,000 sluiten. Wat zal het gevolg van dien toestand zijn? Dat alle verbeteringen, welke men later wil invoeren, hetzij om den druk van sommige belastingen te verminderen of om andere nuttige verbeteringen aan te brengen, zullen afstuiten op het antwoord, dat het niet kan, want dat er maar f 16,000 over is.

Elke nieuwe vermindering zal dus afstuiten op de vrees voor een deficit. Nu spreekt hij nog niet eens van de mogelijkheid te verwachten suppletore begrotingen, waarvan gisteren eene in de afdelingen is onderzocht (verhooging van hoofdstuk V der Staatsbegroting); Overigens bevestigd art. 2 van het ontwerp (de nieuwe opcenten) niets; want het hindert den wetgever bij de vaststelling der begroting voor 1856 volstrekt niet.

Spr. zet verder uiteen, dat verhoogde opcenten het meest zullen drukken op de midden klasse en de geringe burgers. Voordien een deel van het equivalent op de grondeigenaars en de patentpligtigen drukt. Hij vreest ook, dat er in het vervolg meer en meer aandrang zal komen tot verdere afschaffing van lasten.

Het gevolg daarvan zal zijn, dat men zal komen tot de verhoofdelijkste van alle belastingen: men moge die inkom- of rentebelasting noemen. De oppositie zal de zegepraal behalen, maar of het een zegepraal zal zijn, betwijfelt spr. Nee, hij betwijfelt het niet; hij zal echter het woord niet uitspreken, dat hij thans op zijne lippen heeft.

De heer DILLART heeft aanvankelijk aan den ernst der Regering, om den accijns op het gemaal af te schaffen, getwijfeld; Spr. is echter thans van dien twijfel teruggekeerd en hij hoopt dan ook, dat de verdediging van de Regering ernstig zijn zal. Hij zal spreken met bedaardheid, zoo kalm mogelijk; maar 't zal hem moeilijk vallen, omdat het voorbeeld van tegenstanders in een vorig jaar

daartoe niet heeft uitgelokt. Hij zal zich niet mengen in de verdeeldheid tusschen de Regering en hare vrienden; maar hij vrees, dat wat nu verdeeldheid te weeg brengt, later een naauwere band voor vereeniging zal tot stand brengen.

Spr. verklaart zich voor het voorstel: 1o. omdat het is in zijne rigting, alsof het komt van de oppositie; 2o. omdat het is een goed voorstel in overeenstemming met de jaren lang gekoesterde en vooropgezette beginselen van de constitutionele partij. De vraag, of het van deze Regering consequent is, om een dergelijk voorstel te doen, zal door Spr. niet worden beantwoord; de gewone voorstanders van het Ministerie hebben die reeds genoeg toegelicht. Het voorstel is goed 1o. omdat de Natie het verlangt; 2o. de groote meerderheid der Vertegenwoordiging het goedkeurt, en 3o. de Regering het uit overtuiging heeft voorgedragen. Omtrent de heilzame gevolgen van de aanneming van het ontwerp, wijst Spr. op de ontwikkeling, die handel en nijverheid zullen kunnen erlangen en op de onmogelijkheid van de gemeenten, om langer den accijns op het gemaal vast te houden.

Spr. treedt daarna in eene bestrijding van verschillende argumenten, die tegen het ontwerp waren aangevoerd.

Wat het equivalent betreft, Spr. kan niet zien dat de Reg. zoo inconsequent is op dit punt, als wel hare vrienden willen doen voorkomen. Spr. ziet in de verhooging van de opcenten geen groot verschil met de heffing hij hoofdelijken omslag; wel verschilt de wijze, maar niet de grondslag. Beiden strekken, om de meer gegoeden te treffen. Het nu gekozen equivalent lacht Spr. des te meer toe, daar de Reg. de voorgestelde verhooging slechts als tijdelijk beschouwt; waaraan hij vooral die beteekenis hecht, dat het nu slechts geldt een experiment om de zaak te regelen en dat later een middel zal gezocht en gevonden worden, om te komen tot een meer rationeel equivalent. Ook uit het oogpunt, dat de aanneming van dit wetsontwerp zal tengevolge hebben de noodzakelijkheid voor Reg. om de uitgaven te verminderen, is het ontwerp aanbevelenswaardig; en op grond van een en ander zal Spr. gerust vóór de wet stemmen, ofschoon hij daarom niet ministerieel is geworden. Spr. zal ministerieel zijn zoolang het Ministerie zal zijn in de rigting van de constitutionele partij; want het Ministerie is op dit oogenblik constitutioneel tot wederopzeggens toe.

De heer REINDERS zal vóór de wet stemmen, omdat daarmee voldaan wordt aan een jaren lang door hem gekoesterden wensch; want sinds jaren heeft hij gestreden voor de afschaffing van de belastingen op de eerste levensbehoefden. Hij verheugt zich overigens hartelijk over de bekeering van de regering; en deze verdient uit dien hoofde van zijne zijde veeleer ondersteuning, dan de harde kastijding, die zij van hare vrienden ondergaat. Hij zal zich niet inlaten met insinuatien, alsof de regering alleen uit politieke hooftmerken verandering van overtuiging veinst; want hij wil niet vervallen in dezelfde dwaling, waarin deze regering en vele leden der Kamer in 1853 tegenover de constitutionele partij waren vervallen.

De heer DE LOM DE BERG is mede gunstig gestemd voor de wet, en beantwoordt de verschillende gronden, die tegen de aannemelijkheid zijn aangevoerd. Wat het equivalent betreft, ofschoon Spr. betreurt dat de hooge opvoering der uitgaven door deze regering een equivalent heeft noodig gemaakt, vergenoegt zich Spr. thans daarmee met uitzondering van een enkel middel. Spr. eindigt met te wenschen, dat de wetten op patent en personeel berzien mogen worden.

Wegens het vergevorderde uur gaat daarna de vergadering tot morgen ochtend ten 11 ure uiteen, nadat vooraf aan den Minister van finantien het woord was verleend.

's Gravenhage, 8 Junij.

Z. M. heeft benoemd tot notarissen: ter standplaats Gorredijk H. Douma, candidaat-notaris te Dragten; ter standplaats Joure J. H. D. Munnik, candidaat-notaris aldaar; en ter standplaats Rotterdam J. van Vollenhoven, candidaat-notaris aldaar.

De Minister van Marine heeft ingezonden de Memorie van Beantwoording op het Voorloopig Verslag der Kamer betrekkelijk zijn voorstel tot herstel der Marine.

De Minister verklaart in dat stuk, namens de Regering, dat deze zich niet vereenigt met het geopperde denkbeeld om zich te bepalen tot het aanvragen van geldsommen, alleen voldoende om 's Rijks zeemagt gedurende de zes laatste maanden van 1855 op den tegenwoordigen voet te onderhouden; ook zelfs niet met eenige verhooging, welke de te nemen maatregelen tot krachteloos, niets afdoende pogingen zouden maken. Zij vindt het gevaarlijk om nog langer het herstellen van het verval van 's Lands vloot uit te stellen.

Daar de Regering, derhalve, tegen het gevoelen van de meerderheid der Kamer in, bij haar voornemen blijft volharder, om reeds nu een beslissing over een stelsel tot herstel der Marine uit te lokken, heeft men te dien opzigt gewigtige discussien te wachten.

Wij lezen in het Tijdschrift voor Nederlandsch Indië het volgende:

Men meldt ons uit Amboina, dat aldaar verwikkelingen zijn ontstaan tusschen het Gouvernement der Moluksche eilanden en den kommandant van het Fransche oorlogsfregat *La Sybille*. Dat vaartuig kwam aldaar ter reede, gedeeltelijk om zich van ververschingen te voorzien, gedeeltelijk om eenige zijner manschappen, die aan de cholera leden, in het hospitaal te laten verplegen. Al aanstonds werd het, bij de komst ter reede, door het fregat gegeven salut, niet van de wal beantwoord. Maar bovendien maakte de Gouverneur zwarigheid, om de zieke

Franschen der equipage in het hospitaal op te nemen, dewijl hij van meening was, dat de pligten der neutraliteit, die hem waren opgelegd, daartegen in den weg stonden. Hij redeneerde ongeveer aldus: op dit oogenblik is, door de vele zieken aan boord, het Fransche oorlogschip niet in staat, de Russen afbreuk te doen; maar wanneer de equipage hersteld is, dan zal zij *La Sybille* in staat stellen, om tegen den vijand te ageren. Werkt dus de Nederlandse Regering mede om die herstelling te bevorderen, dan ondersteunt zij het Fransch oorlogschip tegen zijn Russischen vijand, en schendt alzoo de neutraliteit.

Wij zullen over deze redenering, evenmin als over het feit der weigering van hulp aan Fransche kranke zeelieden geen oordeel uitspreken. Alleen willen wij berigten, dat de kommandant van het fregat zich bij den Gouverneur-Generaal te Batavia moet beklagen hebben over de behandeling, die hij van den Gouverneur der Moluksche eilanden heeft ondervonden, en dat hij tevens aan zijn eigen Gouvernement daarvan kennis heeft gegeven.

Thans wordt het belangstelling gevraagd: heeft de Gouverneur-Generaal deze handeling van den Gouverneur der Molukko's goedgekeurd? of liever was zij overeenkomstig met de instructien, die deze ambtenaar ontvangen had?

* Z. M. de Koning zal drie dagen te Maastricht verblijven. De generaal-majoor baron van Aylva Rengers, is heden derwaarts teruggekeerd.

* H. H. K. H. Prins en Prinses Frederik, benevens H. D. dochter, zullen den 14 dezer de reis naar Rusland ondernemen.

* Woensdag 11 had hier in eenvoudige doch gepaste plegtigheid de inwijding plaats van het op de Voldersgracht nieuw gebouwde schoollokaal voor de minvermogenende Israëlitische kinderen, nadat op Maandag-avond te voren, onder het gehoor van den Wel. Eerw. Heer Berenstein, Opperrabbijn bij de Ned. Israël. gemeente alhier, eene kerkelijke inwijdingsdienst daarin was gehouden. De op Woensdag gehouden plegtigheid, werd bijgewoond door verschillende hiertoe uitgenoodigde autoriteiten, n. a. door de leden van de Plaatselijke School-commissie, van de Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëlieten, van de Opperrabbijnen, de kerk- en armbesturen benevens de kerkeraden der beide Israël. gemeenten en van een vijftiental door het lot aangewezen contribuerende leden der schoolinrigting. De voorzitter der school-commissie, de heer Mr. M. J. van Gigch, opende deze plegtigheid met een geschiedkundig overzicht van het Israël. onderwijs te dezer stede, terwijl door het lid-secretaris, den heer J. E. Andries, een beknopt doch volledig verslag werd gegeven van al hetgeen omtrent den aanbouw van gemeld schoollokaal belangrijk genoemd mag worden. In een voor- en slotzang, aan het talent eener gunstig bekende dichteres verschuldigd, gaven de kinders hunne diepe erkentelijkheid aan het schoolbestuur te kennen. Een woord van dankzegging door den Voorzitter, opgevolgd door de even hartelijke toespraken van enkelen der aanwezigen, besloot deze eenvoudige maar inderdaad treffende plegtigheid.

* In het lokaal der Teeken-academie aan den Boschkant alhier, zijn ter bezigtiging gesteld eenige schilderstukken van Belgische en in België woonachtige Hollandsche kunstenaars, vervaardigd ten voordeele der noodlijdenden door den jongsten watersnood. Naar men verneemt zijn die stukken negen in getal en bestaan zij in landschappen van Roelofs, Daiwaille, baron de Failly en Martinus Kuijtenbrouwer, een maanlicht van van Schendel, een man te paard uit de omstreken van Rome, van Dumonceau; een huisselijk tafereel, van van Seben; een schildwacht te paard, van J. van Imschoot; een smid van Dillens. Ook de heer van Hove, te Antwerpen gevestigd, heeft een stukje toegezegt. Het voornemen is te beproeven die schilderijen te verloten tegen f 2 het lot, tot welk einde eene lijst in de zaal is nedergelegd, en zoo dit niet mogt gelukken ze aan den meestbiedende te verkoopen. Gedurende hun verblijf alhier zijn de leden der muzikale vereeniging St. Cecilia uit Mechelen, in de gelegenheid gesteld geweest bovengemelde stukken te bezigtigen.

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hôtel de l'Europe afgestapt: Sir Martin Tupper Hood, Britsch consul te Monte-Video vergezeld met Sir William Wynter en familie, komende van Londen.

* De matinée musicale, door het Belgisch gezelschap St. Cécile alhier gehouden, heeft opgebracht f 1800, en het concert in de zaal *Diligentia* f 1300.

* In de maand October aanstaande, op eenen nader te bepalen dag, zal in het lokaal van het Ministerie van Finantien nog eene tweede examen plaats hebben voor de betrekking van controleur der directe belastingen.

* De Kon. Nederl. Maatschappij tot aanmoediging van den Tuinbouw heeft bekend gemaakt dat hare *dertiende* Tentoonstelling te Rotterdam zal worden gehouden van af den 8 tot en met den 11 September 1855, in de Societeitszaal van het gebouw der Kon. Nederl. Yacht-Club. Deze Tentoonstelling zal voornamelijk bestaan uit planten der Nederlandsche Oost- en West-Indische bezittingen, welke tevens producten opleveren voor den handel en industrie, met bijvoeging van de producten zelve.

Van af den 4 tot en met 7 April 1856 zal mede te Rotterdam door diezelfde Maatschappij hare *veertiende* Tentoonstelling worden gehouden.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood,

ontvangen: 1o. van den heer A. U. Mooser, gepensionneerd kapitein der artillerie te Delft, eene som van f 189.70 uitmakende het provendu van eenen bij hem uit Lausanna ontvangen wissel groot 400 franken; van G. M. uit Leijden, eene som van f 40.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken zijn, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen van Z. M. gezant te Brussel, de navolgende nader ingekomen gitten, als: 1o door tusschenkomst van Z. M. consul te Luik: a. van den heer Elias, directeur der Société de Slessin fr. 20; b. van den heer predikant Cacheux uit naam van het consistorie der Evangelische kerk te Serang fr. 42; 2o door tusschenkomst van Z. M. consul-generaal te Antwerpen, van het korps makelaars aldaar fr. 250; 3o eene kist met schilderstukken, aangeboden door de te Brussel gevestigde kunstenaars: Roelofs, Daitwalle, van Schendel, Dumonceau, van Seben, van Linschoot, baron de Failly, Dillens, en Martinus Kuytenbrouwer.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen eene som van f 50 van Z. M. consuls te Portsmouth, de heeren L. A. van den Bergh en Zoon.

De regering heeft een voorstel ingediend tot verhooging van hoofdstuk V der staatsbegroting van 1855 met f 960,000 namelijk door:

1o. een post van f 400,000 uit te trekken, ter voldoening van den laatsten termijn der bijdrage ad f 1,000,000 aan de Nederlandsche Rhijnspoorwegmaatschappij verleend nu het smalle spoor op den spoorweg van Amsterdam naar Arnhem zijne voltooiing nadert, waarvoor de regering een miljoen heeft toegezegd.

2o. *Herstelling van buitengewone winterschade*, thans uitgetrokken voor f 30,000, te verhoogen met f 300,000 en daardoor te brengen op f 330,000; onder die kosten komen voor: voor N. Brabant f 69,675, — o. a. ter voorkoming van eene doorbraak in de Bakkerskil f 33,750, en aan den weg van 's Bosch tot de Maas f 18,850, —; voor Gelderland f 166,337,92, o. a. aan Ryksdijken f 10,000, aan de overlaten in de Noorder en Zuider Lingedyken f 13,291, aan de dijksgravingen en beslagwerken wederzijds het Pannerdensch kanaal f 13,000, aan de Rykswegen van Arnhem naar de Pr. grenzen f 12,064, en naar Nijmegen f 31,300, aan den Ryksweg van Utrecht op 's Bosch f 19,978,80, enz.; — voor Utrecht f 33,092,60, o. a. aan den Ryksweg van Amersfoort tot de Geldersche grenzen f 31,668, —; en voor kosten voor buitengewoon opzigt f 10,000.

3o. *Kosten van den Haarlemmermeer-polder*, die van beheer en toezigt en alle verdere uitgaven daaronder begrepen, thans uitgetrokken voor f 127,000, te verhoogen met f 220,000, en daardoor te brengen op f 347,000, omdat men er prijs op moet stellen, dat de Rijkvaart van Rhijnland, en de polder aan het te beoemen bestuur in behoorliken staat worden overgegeven.

4o. *Onvoorziene behoeften*, thans uitgetrokken voor f 65,000, te verhoogen met f 40,000 en daardoor te brengen op f 105,000.

Van regeringswege is ten behoeve van sommige kamers van koophandel en fabrieken, verzonden eene opgaaf wegens den handel en de scheepvaart van Groot-Brittannië, over de maand, en gedurende de vier maanden geëindigd den 30sten April 1855.

Volgens eene nadere bekendmaking van de Britsche post-administratie, zijn er thans maatregelen genomen om, tot aan het einde dezes jaars, twee malen in de maand eene geregelde gemeenschap tusschen Engeland en Australië, door middel van sneelzuidende schepen te doen onderhouden. Het vertrek dezer schepen van Liverpool is in dier voege bepaald, dat de daarvoor bestemde brievenmalen op de navolgende dagen des avonds uit Londen zullen worden verzonden: 19 Junij, 4 en 19 Julij, 4 en 20 Augustus, 4 en 19 September, 4 en 20 October, 4 en 19 November, 4 en 19 December aanstaande. De verzending uit dit Rijk van de brieven, welk men verlangt in die malen te doen sluiten, behoort ten minste twee dagen vroeger te geschieden. Van deze gelegenheid kan worden gebruik gemaakt voor brieven bestemd naar *Nieuw Zuid-Wallis, Victoria, Zuid-Australië, van Diemenland en Nieuw-Zeeland*. Zij zijn bij de verzending van hier aan eene gedwongene frankering onderworpen.

In weerwil van het meer wenschelijke eener landverhuizing uit ons vaderland naar de Nederlandsche koloniën, schijnen die ontwerpen nog altijd in het onzekere te zweven, en zij die het land, waar hunne wieg eens stond, wenschen te verlaten, vertrekken intusschen over de Oceaan, hetzij naar Noord-Amerika, of wel naar Zuid-Afrika. Te Utrecht vooral schijnt de zucht levendig te wezen, om naar de Kaapkolonie te vertrekken, hetzij om daar hunnen toestand te verbeteren, hetzij om verder naar de republieken te trekken door Kaapsche boeren gesticht. Zoo zijn verleden najaar, en in het afgeloopen voorjaar eenige huisgezinnen, alsmede ongetrouwde onderwijzers vertrokken, en wederom maken zich twee of drie families reisvaardig. Geen van hen behoort tot den minderen stand, en men verzekert, dat een hunner een niet onaardig kapitaal medeneemt. (U. Cl.)

Voor het overbrengen van eenige zeldzame Japansche Gewassen met het schip *Argo* van Batavia herwaarts is aan kap. D. Huysers aan den stuurman R. Weber, door Jhr. van Siebold, eere-president van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot aanmoediging van den Tuinbouw, de zitting der Maatschappij aangeboden.

Gedurende de afgeloopen maand Mei zijn van de nieuwe verbeterde Hoogeveensche vaart der *Dr. Kon. Maatschappij*, afgevaaren: uit Hoogeveen 970 vaartuigen, metende 31,462 ton; Bovensluis II en III 185 vaartuigen metende 3200 ton, boven de Meppelsche sluis 323 vaartuigen metende 7232 ton, Totaal 1778 vaartuigen metende 41,894 tonnen; behalve 115 kleine of ongemeten vaartuigen, terwijl het totaal der afvaartgelden bedraagt f 3,935.28 1/2.

Het *Tielsch studs- en Arrondissements-Weeklad* over het Koninkl. besluit van 6 Mei j. betreffende de Kockengensche kerk-quaestie sprekende, zegt:

De Regering, de Ultramontaansche bondgenooten en de Roomsche Katholijken mogen zich voor gewaarschuwd houden.

Nog is de ontvreedenheid over het April-ministerie niet in vijandelykheid overgegaan, maar de voortteeken van onweêr worden dreigend. Nog is de verwydering voor de R. Katholijken niet in wrevel ontaard; maar het is meer dan tijd dat zij de vaart hunner Priesters stuiten, opdat het lot der Amerikaansche Roomschegezinden niet het hunne worde; opdat zij niet honderd duizenden, die van en door de Protestanten leven, niet worden uitgesloten van gunst en bedeeling.

Wij vreezen ze niet, die Schijn-Protestanten, die zich met de Jesuïten hebben verbonden, onder verzaking van de vrijheid en van de godsdienst hunner vaders.

Wij hebben 'Vaderland, Oranje en Protestantismus' in onze vanen geschreven, en zij, die door zwakheid of door overmoed, aanleiding mogten geven tot het uitbarsten van den strijd: zij, die het heil van het Vaderland op het spel mogten zetten, om der Priesterschaar welgevallig te zijn, of om dweepzucht en staatkundige hoogmoed te vlijen, zullen het, maar dan te laat, ondervinden: dat de wezenlijke Protestanten in Nederland, aan de leus van hun vaandel getrouw, 'Vrijheid en recht' voor allen eerbiedigen, maar over Priesterdwang en geweld even als hunne vaders, weten te zegevieren.

Vereenigt u met ons, brave, onafhankelijke Katholijken! en het Vaderland is gereed!

Wij vragen het of dit taal is die voor vredelevende Christenen en verdraagzame Staatsburgers past?

Ter aanvulling van het door ons medegedeelde berigt uit Vlissingen, nopens de bestemming der aanstaande reis door Zr. Ms. fregat *Doggerbank*, vernemen wij nader, dat de bodem, ofschoon geheel gereed, vooreerst nog niet vertrekken zal, maar eerlang met den jeugdigen prins van Oranje aan boord, eene zeereis zal maken, en wel tijdens de zomer-vacantie van Z. K. H., onder geleide van 'sprinsen gouverneur Jhr. de Casembroot.

De verdienstelijke dichter A. van der Hoop Jrs. Zoon, welke steeds gewoos is bij gebeurtenissen en omstandigheden, die indruk op hem maken de melodieuze toonen van zijn hier te doen hooren, heeft eenige schoone dichtregelen uitgegeven, gewijd aan de maskerade van Junij 1855. Ook dit boekske zal — wij houden ons er van overtuigd — met gretigheid gelezen worden, even als zoo vele vroegere lettervruchten van denzelfden talentvollen schrijver.

Het heeft dan ook geene wijdloopige aanbeveling van onze zijde noodig

De Kamer van koophandel en fabrieken te Groningen heeft aan den minister van Binnenlandsche Zaken een adres ingediend, houdende bezwaren tegen de rigting van den spoorweg in de noordelyke provinciën, zooals die voorloopig vastgesteld is, en het verzoek, dat dezelve in eene meer oostelyke rigting van Leeuwarden moge loopen en zich b. v. te Dragten in twee gedeelten splitsen, het eene zuidwaarts naar Meppel en het andere oostwaarts naar Groningen; de Kamer geeft aan deze rigting de voorkeur hoven die door mr. L. Oldenhuis Gratama voorgesteld, volgens welke de splitsing te Haulle zou plaats hebben.

In de zitting van den gemeenteraad van 's Hertogenbosch van den 5 dezer is beraadslaagd over het voorstel tot herziening der plaatselyke belastingen. Op voorstel van den heer van Hugenpoth, is besloten de beraadslagingen en eene eindbeslissing te verdragen tot dat de wetgeving zal beslist hebben over het wetsontwerp tot afschaffing van den rijkss-accijns op het gemaal, thans bij de Tweede Kamer aauangig.

In de *Indiër* lezen wij het volgende: Ten gevolge eener aanklachte, wegens laster, bij de arrondissementen-regthank te Tiel door den heer P. van Rees, Oost-Indisch ambtenaar met verlof in Nederland, heeft die regthank onder dagteekening van den 30 Mei j. den uitgever van ons blad gedagvaard, ten einde gehoord te worden over eenige volzinnen, voorkomende in een ingezonden stuk in *de Indiër*, no. 35 dd. 2 Mei.

× × *Leijden*, 6 Junij. Heden avond ten 7 ure had in het kerkgebouw der Doopsgezinde gemeente de openbare zamenkomst plaats, waarmede de *Nederlandsche Vereeniging tot bevordering van het Christendom onder de Chinezzen* de jaarlijksche Vergadering der Afgevaardigden uit de verschillende afdelingen opent. Nadat zij door Ds. D. Chantepe de la Sausage van Leyden met eene korte toespraak en gebed was aangevangen en het lezen van een gedeelte der profeten van Jesaja met het zingen der beide eerste verzen van Ps. 67 was afgewisseld, nam Spreker uit de bestemming van het kerkgebouw, waarin men was bijeengekomen, en uit het verschil van godsdienstige gezindheid, waartoe de afgevaardigden behooren, aanleiding, om den invloed op te sporen, die de verscheidenheid van ieders bijzondere godsdienstige overtuiging hebben kan en hebben moet op het gewigtige zendingswerk in het algemeen en op

dat onder de Chinezzen in het bijzonder, in verband uiteenloopende denkbeelden en bezwaren, welke op het wezen en de uitbreiding der Christelyke kerk heeft. Hierop verkreeg Ds. van der Goot van Amsterdam woord, die na het nut van zulke opwekkende zamenkomsten te hebben betoogd, de tijd wanneer en de plaats door wien de eerste Evangelieprediking in Europa geschied zouwe als de wijze waarop zij ontvangen werden als vele krachtige dwangredenen bezigden om tot belang lieg en ijverige medewerking en ondersteuning voor doel der Vereeniging optewekken. Het verslag der volgende van de Vereeniging werd vervolgens gelezen door Hazebroek van Amsterdam, die eene warme hulde aan de nagedachtenis van den overleden secretaris Vereeniging, den heer Anton Bakker, en de gewigtige diensten in het licht stelde door hem aan de Vereeniging beweerde, terwijl hij diens taak opgevat hebbende, voorts mededeelde van de uitzending en behoudende aankomst in China den Nederlandschen zending Kioekert en van de aaukelijk bevredigende uitkomsten, die de zending van heer Grimm onder de Chinesche bevolking van Ned. had tengevolge gehad; wijders van de gedurige verandering der belangstelling in het werk der Vereeniging de gestadige afnemng van het getal leden en eendyliden toestand en werkzaamheden der verschillende afdelingen terwyl Spr. de heugelyke gebeurtenis, welke den vordag naar het algemeen gevoelen was verjaard, de kon van Bonifacius den 5 Junij 755, aangreep, om op langstelling in de zaak van China krachtig aan te dringen.

Eindelijk stond Mr. van der Bruggen van Nijmegen om een bemoedigend woord te spreken, waarvoor hij het verslag dat gedaan was, evenmin als in den kerkelyk en staatkundigen toestand van onzen tijd, stof vond, die hij alleen putte uit de onwankelbaarheid en vastheid der beloften betreffende de uitbreiding van het Christendom over de gansche wereld en de zekerheid der volkomte vervulling, terwijl hij daaruit aanleiding nam tot eene levige opwekking, om op de geloofwaardigheid der feiten onverwrikt hoopvol en krachtig werkzaam vertrouwen stellen. De plegtigheid werd daarop door Ds. Tichler Leijden met een gebed, door de vergadering met gezand en door D. Chantepe de la Sausage met het uitspreken van den apostolischen zegenbede besloten.

Hoorn, 7 Junij. De staat der gewassen in omstreken is in de laatste dagen zeer verbeterd. Welk alles, voor den tijd van het jaar, wat achterlijk, en alles kan door Gods goedheid, bij aanhoudende warmte een weinig regen, waarnaar zoo hartelijk verlangd wordt, nog ten voorspoedigste ontwikkelen. De mede te veld staande gewassen staan aanvankelijk goed en loven een goeden oogst; niet minder de boomen, die, ofschoon iets geleeden hebbende, veel ooft beloven. Gras er mede in menigte komen, wanneer er maar spoedig regen, waarvan wij hier zoolang verstoken waren, komt.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 8 Junij 1855.

Nederland. Pct.	Rusland. Pct.
Ned. W. Schuld. 2 1/2	63 1/2 68
Dito Certificat. 8	74 1/2
Dito Dito. 4	98 1/2 4 8 1/2
O. I. Leening. 4	
Amort. Syndic. 8 1/2	
Hand.-Maats. 4 1/2	
Belgie.	
Certificaten . . . 2 1/2	
D ^o Rotschild . 2 1/2	
Frankrijk.	
Obligatiën . . . 8	
Spanje.	
Nieuwe 1	17 1/2 18
Dito Buitenl. . . 8	
D ^o Binnenl. ym. 8	80 1/2
Bew. Sp. Com. . 4 1/2	
Amort. Schuld. . 4	
Portugal.	
Londen nieuwe. 8	89 1/2 40 1/2
Dito uitgest. . . 4	(40 Dito 1851/1852 2 1/2 31 1/2
Holland.	
Hopel 1798/1816 5	102 1/2
Dito 1828/1829 5	
Cert. 1831/1838 5	
Dito Dito . . . 4 1/2	87 1/2
Dito Hops . . . 4	77 1/2
Dito Stieglitz . . 4	77 1/2 1/2
Dito dito 5e Ser. 4	
Dito 1854 5	81 1/2 1/2
Inscr. Assig. . . 6	
Certific. dito. . . 6	88 1/2
Polen.	
Obligatiën 4	69 1/2
Oostenrijk.	
Metaliek 5	60 1/2 61 1/2
Dito bet. Amst. 5	71 1/2 2 1/2
Dito Nation. . . . 5	65 1/2 1/2
Dito 1847 2 1/2	81 1/2
(40 Dito 1851/1852 2 1/2	31 1/2

Mexic. te Lond. 3 pct. 20 1/2, 3; dito Onb. 20 1/2. Venez. 3 1/2 pct. 27 1/2; Peru 4 1/2 pct. 67 1/2.

De markt bleef ook heden onder den invloed van verkoop orders hare achteruitgaande beweging vervolgen, alleen Oostenrijksche waren zilveren Met. hooger.

LONDEN, Donderdag 7 Junij. Consols op t. 91 1/2, 1/2; Mexic. 3 pct. 21 1/2, 22 1/2; Sardinië 86 1/2; Turksche leening 82 1/2; Spanje 1 pct. 18 1/2, 3/4; dito Certific. 4, 4 1/2; dito Rive 3 1/2, 4; Holl. 4 pct. 94; dito 2 1/2 pct. 64.

Consols en Spaansche 1 pct. flauw; Sardinsche daer tegen gevraagd.

PARIS, Donderdag 7 Junij. Fr. 4 1/2 pct. 94; dito 69.15 e. d.; Sp. binn. 8 pct. 31 1/2; dito 1 pct. 18 1/2.

WEENEN, Donderdag 7 Junij. Wegens den Feestdag beurs.

MADRID, Woensdag 6 Junij. Sp. 3 pct. binn. dito 1 pct. 18.